

Vabljeni na
otvoritev razstave
v sredo 18. 1. 2017,
ob 12. uri.

Galerija UL PEF
Kardeljeva ploščad 16
Ljubljana

Razstava bo na ogled
do 17. 2. 2017.

Robopuhek, 2016

Goldrush, 2016

Rodijo me v Ljubljani in Ljubljancan sem tudi ostal. Kot malček likovni navdih srkam iz risank in stripov. Mikijev zabavnik in stripe Mikija Mustra kmalu prerastem in presedlam na težjo tematiko. Moj svet poselijo barbari, astronauti, indijanci, pošasti in superjunaki. Berem in rišem ter prerisujem vojske zombijev, veliko je krvi in spopadov. Starši pravijo, da je sicer odlično narisano, ampak grozno in strašljivo ter upajo, da bom kdaj ustvarjal kaj milejšega.

Pravo ustvarjalno izobraževanje začnem na Srednji šoli za oblikovanje in fotografijo Ljubljana, smer grafično oblikovanje. Srečam se s študijskim risanjem figure, kar mi je v največji užitek, čeprav se težko otremem poudarjanja stripovskih mišic. Oblikovna mi da idealno podlago in znanja za nadaljnji študij na Pedagoški akademiji (1991-1995), z namenom postati učitelj likovnega pouka, kar se mi je takrat zdel najlepši poklic na planetu. Vsa najstniška leta sem gojil črno-belo črtno risbo s tušem ter flomastrom in šele ure slikanja so me rešile strahu pred barvami. Profesorji so bili izvrstni (Zdenko Huzjan, Herman Gvardjančič, Boris Jesih, Dragica Čadež ...). Pogumno sem packal vse večja platna in v akrilne barve namesto čopiča z užitek pomakal prste.

Čisto prvi cekin za ilustracijo sem dobil za simpatičnega stvora, ki grize tipkovnico. Bil sem navdušen, da mi plačajo za nekaj, kar z užitek počnem. Prijateljica me je povezala s študentskim časopisom Tribuna in začel se je moj honorarni poklic ilustratorja. Sprva sem bil prestrašen, saj sem vedel, da veliko stvari nisem nikoli narisal in jih zato ne znam. Enkrat je vedno prvič in vsega se da naučiti. Prebrskaš svetovni splet, najdeš predmet, ga karikiraš, pa bo šlo naslednjič iz glave.

Objavljene ilustracije so bile vseč Davidu Tasiču, ki mi je istega leta dal v ilustriranje prvo knjigo - Skavt Peter - Frana Milčinskega. Nikdar ne bom pozabil navdušenja, ko sem dobil natisnjeni izvod v roke. Knjigo sem ilustriral komično in nisem vedel, da bom tako risal do današnjega dne.

Pisatelj Primoža Suhodolčana sem spoznal, ko je iskal nekoga, ki bo risal za njegovo najuspešnejšo knjigo Košarkar naj bo. Odlično sva se ujela, tako da sem zanj ilustriral še enajst slikanic o Petru Nosu. Pri otrocih je neverjetno popularen in del vseh mojih nastopov na šolah. S Primožem sva postala nekakšen ustvarjalni »duo«. Nobena ideja ni preveč prismuknjena, noben karakter neizvedljiv. Naj bo najbogatejši "štumpf", podjetni virus, senilna kljuka, zmrzljivi "kovter", karkoli, čim bolj smešno in nenavadno, vse gre v pravljico in ob tem se strašno zabavava. Bizarni in živopisni liki so postali moj

zaščitni znak. Uživam v različnih karakterjih, pa četudi je treba narisati družčino desetih krompirjev. Vsi imajo svoj prepoznaven značaj, obliko in attribute. Moja stripovska črta je zelo dinamična, elastična in polna energije. To kar najbolje izkoriščam pri akcijskih prizorih. Lov, pretep, presenečenje, vsako gibanje ali pretirano čustvo so mi zelo ljubi motivi.

Slikanice so potrebovale tudi barvo in kar nekaj časa sem iskal primerno orodje in tehniko. Nizki honorarji so zahtevali hitro delo, zato so čopiče zamenjali specialni flomastri, njih pa nato računalnik. Ker sem zelo natančen, lahko na ta način ilustracijo popravljam v nedogled, jo komponiram z različnimi materiali in ozadji. Vzorciki, metuljčki in rožice, ki so mi do tedaj predstavljale neljubo delo, sem sedaj lahko mnogo hitreje uredil z digitalnimi rešitvami.

Leta 2015 izide moja prva knjiga iz serije Grad prepah z naslovom Zombi virus, kjer sem tudi avtor besedila. Najvarnejši zombi v knjigi je zombi-potrošnik, danes precej aktualna tema. Kmalu ji sledijo Vampirski paradizniki, Prava zelenjavna grozljivka in Grozna žejja, kjer je strašno vroče. Leta 2016 začnem s svežo serijo Zuk, neverjetni izumitelj, s katero moja pisateljska vnema samo še narašča. Končno lahko rišem točno takšne motive, kot si jih sam zamislim. Večinoma so to pošasti in podobna bitja, ki jih ljubim že od ranega otroštva.

Dela z mojimi ilustracijami so osemkrat prejela naslov Moja najljubša knjiga in pet nominacij za nagrado Desetnica Društva slovenskih pisateljev. V bibliografskem sistemu Cobiss je zaslediti, da sem v slovenskih knjižnicah, med likovnimi ustvarjalci, ves čas na prvem mestu po izposoji.

Kot ilustrator sem ves ta čas poleg mladinske ilustracije ustvaril še goro drugih stvari. Ilustriral sem učbenike, izdeloval kartice in voščilnice, maskote in like, ki prodajajo vse - od zdravil do sladkarij. Vsak pozna otroške sladolede Ljubljanskih mlekm Lučka, Ježek in Tom.

Moč ilustracije je velika in vedno potrebna, ker človek bolje razume, če se mu stvar nariše. Tako me je pot pripeljala tudi do obiskovanja šol in vrtcev. Verjamem, da vsi dobijo dragoceno darilo, ko vidijo nastajati žive like na belih listih. Med stotinami otrok se prav gotovo nahaja kak mali veliki talent, kateremu tak dan lahko spremeni življenje.

Uroš Hrovat

uros.hrovat@t-2.net

www.ilustracija.uroshrovat.si

VIRUSNI
DRISKEC

ŠMRKO
VIRUS

BUČABOL

VIRUSNI
GNILOZOB

ZELENI
OŠPIČAR

TREBUŠNI
VETROVNIK

VIRUS
PRAZNE
GLAVE

VIROHRUST
100 %
TE PODRE

Virusi, ki jih lahko naročite v zgodbi "Supervirus plus". Knjiga "Veliki Bum Bum Čigum" pisatelja Primoža Suhodolčana. Založba Karantanija

2006